

Til lovforslag nr. L 209. Skriftlig fremsættelse (28. marts 2001)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Forvoldelse af fare for smitte med en livstruende og uhelbredelig sygdom).

(Lovforslag nr. L 209).

Lovforslaget har til formål at sikre, at det i lyset af de forbedrede behandlingsmuligheder for hiv/aids også fremover vil være muligt at straffe personer, der forvolder fare for, at andre smittes med en sådan livstruende og uhelbredelig sygdom, og at den forurettede i sådanne sager får mulighed for at få beskikket en bistandsadvokat.

Lovforslaget indebærer, at den nugældende bestemmelse i straffelovens § 252, stk. 2, om forvoldelse af fare for en livstruende og uhelbredelig sygdom suppleres med en bemyndigelse til justitsministeren til – efter forhandling med sundhedsministeren – at fastsætte, hvilke sygdomme der skal være omfattet af bestemmelsen, jf. den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 252, stk. 3.

Det er fortsat alene livstruende og uhelbredelige sygdomme, der kan være omfattet af straffelovens § 252, stk. 2.

Det skal imidlertid ikke – som efter den nugældende bestemmelse – være en betingelse, at det er overvejende sandsynligt, at personer, der smittes med sygdommen, almindeligvis afgår ved døden inden for maksimalt 10-15 år (levetidsprognose).

At sygdommen skal være livstruende og uhelbredelig indebærer efter forslaget i stedet alene, at der skal være tale om en sygdom, der – uanset rettidig, sædvanlig lægelig behandling – med overvejende sandsynlighed medfører døden for personer, der smittes med sygdommen. Selv om der således ikke længere stilles krav om, at døden indtræder inden for et nærmere bestemt tids-

rum, må det dog kræves, at den forventede levetid som følge af smitten med sygdommen for et flertal af de smittede bliver mærkbart reduceret.

Ved vurderingen af, hvor stor en reduktion af den forventede levetid der ved justitsministeren og sundhedsministerens vurdering efter den foreslåede bestemmelse skal stilles krav om, vil det kunne indgå, om sygdommen – uanset et langt sygdomsforløb – medfører en alvorlig forringelse af smittede personers livsførelse, herunder funktionsevne, f.eks. på grund af den svækkelse, sygdommen i sig selv medfører, eller på grund af alvorlige bivirkninger ved den behandling, som en person på grund af smitten eller sygdommen modtager.

Bestemmelsen er ikke begrænset til hiv/aids, men for tiden er det alene denne sygdom, der opfylder betingelserne for at være omfattet af bestemmelsen.

Forslaget skal ses i sammenhæng med de forbedrede behandlingsmuligheder for hiv/aids (den såkaldte kombinationsbehandling) og den heraf følgende længere gennemsnitlige levetid for hiv-smittede.

Sundhedsstyrelsen har således i en udtalelse oplyst, at det må forventes, at af de personer, der i dag smittes med hiv, vil mindre end 15 pct. dø af sygdommen inden for 10-15 år. Dette skyldes, at de pågældende tidligt kan tilbydes kombinationsbehandling.

På baggrund af udtalelsen er der rejst tvivl om, hvornår levetidsprognosen med de forbedrede behandlingsmuligheder må antages at have ændret sig så meget, at det ikke længere er overvejende sandsynligt, at hiv-smittede personer almindeligvis afgår ved døden inden for maksimalt 10-15 år, og dermed hvor længe det fortsat vil være muligt at straffe personer for overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 2.

Der er fortsat regeringens opfattelse, at udgangspunktet for den danske sundhedspolitiske